

ธาริณี สุขพรสินชัย
สาวน้อยนักคิด

ดาว มหาวิทยาลัย

เรื่อง โยธิน อยู่งดี

"สิ่งวนวิชาที่ชอบที่สุดตอนนี้ก็คือวิชาการตลาด เพราะทำให้เราได้คิดสินค้าต่างๆ ว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร และรู้สึกชอบที่ได้คิดฝันถึงธุรกิจของตัวเองหลายๆ อย่าง ทำให้เราได้ค้นหาความชอบทางธุรกิจของตัวเองไปในตัว" **น้องลูกคิด-ธาริณี สุขพรสินชัย** นักศึกษาปี 1 คณะวิทยาลัยการบริหารและการจัดการ สาขาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เจ้าของตำแหน่งดาวคณะปีล่าสุด เล่าถึงวิชาที่ชอบที่สุดของเธอหลังจากเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ลูกคิด สาวน้อยหน้าหวาน เล่าถึงเหตุผลที่เลือกเรียนคณะนี้ต่อ ว่า เพราะคุณพ่อมีธุรกิจด้านอุตสาหกรรม จึงอยากเรียนต่อเพื่อไปช่วยงานคุณพ่อ และการเรียนด้านการบริหารควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมก็ทำให้เรารู้ระบบการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งวิธีการบริหารจัดการธุรกิจที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของเราได้

"สิ่งที่ได้จากการเรียนวิชาด้านการบริหารก็คือ การรู้จักแบ่งเวลาวางแผนล่วงหน้า ซึ่งจะทำให้เราทำงานได้อย่างเป็นระบบระเบียบ รวมทั้งลดความเครียดในการทำงานลงได้มาก อย่างเรื่องการเรียนง่ายที่ใช้บ่อยที่สุดก็คือ พรุ่งนี้มีเรียนหนังสือ 9 โมงเช้า เราก็ต้องเข้านอนให้เร็ว เพื่อตื่นมาอ่านหนังสือก่อนเข้าเรียน ซึ่งจะมีคำถามทบทวนการเรียนทุกคาบ ซึ่งมันจะยากตรงที่เรามีสิ่งที่เราอยากจะทำ แต่หน้าที่ก็สำคัญกว่า

ปกติแล้วจะเป็นคนที่ชอบดูหนังฟังเพลงมาก แต่เราก็ต้องจัดสรรเวลาไม่ให้เสียเรื่องการเรียนและกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยที่เราต้องรับผิดชอบ หนังหรือซีรีส์เรื่องไหนที่เราชอบจริงๆ ก็ต้องอดใจแบ่งดูเป็นตอนๆ ไป เพื่อจะได้เอาเวลาไปอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมอย่างอื่น" ลูกคิดบอกเคล็ดลับการแบ่งเวลาส่วนตัวเธอให้พี่ๆ ฟัง ซึ่งดูเหมือนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากสำหรับใครหลายคนที่มักจะติดซีรีส์ หรือติดการเล่นเฟซบุ๊ก แต่ถ้าทำได้ ประโยชน์ก็ตกอยู่กับตัวเอง

เพราะถ้าน้องปี 1 ไม่ปรับตัวในรั้วมหาวิทยาลัยให้ดี ก็อาจทำให้การเรียนเป็นเรื่องเครียดที่สุดในชีวิตก็ว่าได้ ลูกคิดเล่าต่อว่าตอนแรกก็ปรับตัวค่อนข้างเยอะ ตอนเรียนมัธยมข้อสอบจะเป็นแบบตัวเลือก แต่พอมาเรียนมหาวิทยาลัยจะเป็นข้อสอบเขียนเสียเยอะ เช่น วิชาด้านการบริหาร 60 คะแนน มีโจทย์อยู่ 3 ข้อ เท่ากับข้อละ 20 คะแนน

ค่อนข้างโหดมาก เพราะถ้าข้อไหนทำไม่ได้ก็เท่ากับว่าเราอาจจะเสียไปเลย 20 คะแนน เกรดตกลงเห็นๆ แต่พอคุยๆ ไป เรียนๆ ไปเราก็รู้ทริกแล้วว่าข้อสอบเป็นแบบวิเคราะห์ให้เราเอาความรู้ทั้งหมดมาประมวลเป็นคำตอบ ก็ทำให้เราฝึกคิดไปในตัว

เราจึงเอาความรู้ที่ได้มาคิดกับธุรกิจของคุณพ่อ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับคุณตัน ภาสกรนที แรกเราก็มีความคิดเสนอขายอิชิตันส่งออกไปประเทศเพื่อนบ้านอย่างจริงจัง หรืออาจจะสร้างสินค้าที่เป็นแบรนด์ของตัวเองสักอย่าง ซึ่งก็ต้องคิดต่อไป แต่อีกความคิดหนึ่งก็อยากเป็นแอร์โฮสเตส เพราะตอนนี้เราเริ่มเปิดเป็นอาเซียน สายการบินก็เริ่มเปิดเยอะมากขึ้น คิดว่าเป็นแอร์ก็ดีเหมือนกัน คิดว่าปิดเทอมยาวอยากจะเรียนภาษาสัก 2 ภาษา คือภาษาจีนกับภาษายุโรปอีกสักภาษา อย่างภาษาจีนเราเรียนเพราะเรามีเชื้อจีนก็อยากพูดจีนได้บ้าง ส่วนภาษายุโรปเรียนเพื่อเปิดโลกทัศน์ความรู้ใหม่ ตอนนี้ยังอยู่แค่ปี 1 ก็อยากลองคิดฝันหลายๆ อย่างแล้วลองฝึกลองหาทางดูว่าใช่ตัวเราไหม พอถึงปี 4 ก็คงค้นพบความฝันที่แท้จริงของตัวเอง เพื่อเราจะได้เริ่มต้นอย่างจริงจังหลังเรียนจบไปแล้ว

สุดท้ายสาวน้อยน้องใหม่บอกเคล็ดลับในการแก้ปัญหาของเธอว่า เวลาที่เราเจอปัญหาเรามักจะปรึกษากับพี่สาวที่มักจะให้คำปรึกษาดีๆ กับเราเสมอ ปัญหาที่เราคิดว่าหาทางออกไม่ได้ก็ให้พักไว้ก่อน แล้วไปพักผ่อนกับธรรมชาติและทุกครั้งเราก็จะคิดหาทางออกได้เสมอ หลังจากใจเราว่างและปล่อยวาง ■